

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN ŁK i WK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

ŁÓDŹ, PIĄTEK 21 STYCZNIA 1949 ROKU

Nr. 20 (1321)

ZSRR potęgą gospodarczą świata

Plan produkcji przemysłowej na rok 1948 został wykonany w 106 proc. Produkcja przemysłowa ZSRR w roku 1948 podniosła się w porównaniu z rokiem 1947 o 27 proc. i przekroczyła przedwojenny poziom z roku 1940 o 18 proc.

Mimo niekorzystnych warunków meteorologicznych w okolicach nadwołżańskich, produkcja rolna ZSRR osiągnęła niezwykle wysoki poziom.

Zbiory zbóż na terenie ZSRR przyniosły przeszło 7 miliardów pudów ziarna i osiągnęły poziom przedwojenny.

Obszar zasiewów w roku 1948 zwiększył się w porównaniu z rokiem ubiegłym o 13,8 milionów hektarów.

W ciągu roku 1948 powiększyło się znacznie pogłowie bydła w kolchozach i sowchozach.

Sprawozdanie Centralnego Urzędu Statystycznego zawiera również dane, dotyczące wzrostu ładunków towarowych transportu kolejowego, wodnego i samochodowego.

Ładunki transportu kolejowego w roku 1948 zwiększyły się w porównaniu z rokiem ubiegłym o 27 proc. i przekroczyły poziom przedwojenny.

Ładunki transportu rzeczowego wzrosły w roku 1948 w porównaniu z rokiem ubiegłym o 29 proc., a ładun-

Oficjalne dane statystyczne o wykonaniu planu odbudowy i o rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w r. 1948

ki transportu morską o 11 proc.

Ładunki transportu samochodowego w roku 1948 podniosły się w porównaniu z rokiem ubiegłym o 23 proc. i przekroczyły poziom przedwojenny o 50 proc.

W latach 1946, 1947, 1948 odbudowano, wybudowano i oddano do użytku około 4.000 państwowych przedsiębiorstw przemysłowych.

W ciągu pierwszych trzech lat pięciolatki oddano do użytku 51 milionów metrów kw. przestrzeni mieszkalnej.

Na wsiach wybudowano i odbudowano za ten okres ponad 1.600.000 domów mieszkalnych.

W wyniku obniżki cen detalicznych na artykuły spożywcze i przemysłowe zdolność nabywczą rubla zwiększyła się dwukrotnie.

W związku z tym, a także w związku ze wzrostem zarobków, płace realne robotników i pracowników wzrosły w roku 1948 w porównaniu do roku 1947 przeszło dwukrotnie.

Sprawozdanie Centralnego Urzędu Statystycznego podaje następnie dane o zwiększeniu liczby robotników i pracowników, o wzroście wydajności pracy, o dalszym roz-

MOSKWA (PAP). Centralny Urząd Statystyczny przy Radzie Ministrów ZSRR opublikował wyniki wykonania planu odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej ZSRR za rok 1948.

woju budownictwa instytucji kulturalnych, lecznic i instytucji użyteczności publicznej.

W roku 1948 zainwestowano w odbudowę w okrę-

gach, które uległy zniszczeniu w czasie wojny 20 miliardów rubli, nie licząc inwestycji lokalnych.

W okręgach zniszczonych przez Niemców wybudowa-

no wiele domów mieszkalnych, których przestrzeń mieszkalna wynosi około 8 milionów metrów kw. Równocześnie na wsiach na tych samych terenach wybudowano w roku 1948 ponad 300 tysięcy domów mieszkalnych.

W rozdziale sprawozdania Centralnego Urzędu Staty-

stycznego o wzroście produkcji przemysłowej zamieszczone są dane, dotyczące wzrostu produkcji w poszczególnych Republikach Związkowych.

Ze sprawozdania wynika, że produkcja przemysłowa w 1948 roku wzrosła znacznie we wszystkich Republikach Związkowych, z wyjątkiem turkmeńskiej, w której centrum przemysłowe Aszchabad uległo zniszczeniu w czasie trzęsienia ziemi.

Zmiany na stanowiskach wicepremiera i ministra Administracji Publicznej

WARSZAWA (PAP). W związku ze scaleniem administracji państwowej na obszarze całego kraju — Prezydent Rzeczypospolitej, przychylił się do prośby wicepremiera i Ministra Ziemi Odzyskanych Władysława Gomułki, zwolnił go z zajmowanych stanowisk.

Na wniosek Prezesa Rady Ministrów Józefa Cyrankiewicza Prezydent Rzeczypospolitej mianował wicepremierem Rządu — Aleksan-

dra Zawadzkiego, zaś Ministrem Administracji Publicznej — Władysława Wolskiego.

Dotychczasowy Minister Administracji Publicznej — E. Osóbka-Morawski zrezygnował z zajmowanego stanowiska.

Jak dowiaduje się PAP — Władysław Gomułka obejmie stanowisko wiceprezesa Naczelnej Izby Kontroli Państwa.

Polsko-brytyjska umowa w sprawie żeglugi

LONDYN (PAP). Między brytyjskimi i polskimi liniami żeglugi podpisana została umowa o współpracy w dziedzinie żeglugi.

Umowa dotyczy regularnych linii okrętowych między portami brytyjskimi Londynem i Hulle, a Gdynią i Gdańskiem. Dotychczas współpraca w

dzielnicie żeglugi między Wielką Brytanią a Polską odbywała się na podstawie Gentleman Agreement.

Zawarta obecnie umowa przewiduje ściśle współdziałanie linii okrętowych obu państw i zapewni naszym portom lepsze, niż dotychczas połączenie z W. Brytanią.

Zachowajcie Ilicza w pamięci, kochajcie Go, studujcie dzieła Ilicza, naszego nauczyciela, naszego Wodza.

Walczcie przeciw wrogom wewnętrznym i zewnętrznym i zwyciężajcie ich, — jak Ilicz.

Budujcie nowe życie, nowy byt, nową kulturę, — jak Ilicz.

Nigdy nie uchylajcie się od spraw drobnych w swej pracy, albowiem z rzeczy małych powstają wielkie — no tym polega jedno z najważniejszych przykazań Ilicza.

J. STALIN.

Wezwanie CGT do robotników francuskich

o wznowienie akcji przeciwko nieludzkiej eksploatacji górników

PARYŻ (PAP). Biuro Generalnej Konfederacji Pracy opublikowało komunikat, w którym wyraża zadowolenie z powodu stałego rozwoju akcji mas pracujących w walce o polepszenie warunków bytu, oraz o wzmożenie jedności klasy robotniczej.

Biuro wzywa wszystkich pracowników do dalszego

wzmocnienia akcji na rzecz uzyskania 25 proc. podwyżki płac. Biuro popiera akcję mas ludowych przeciwko podwyżce komornego, której nie towarzyszy odpowiednio wyrównanie zarobków.

Biuro zakłada energiczny protest przeciwko represyjnej akcji rządu w stosunku do górników i innych zrzeszeń

zawodowych, wzywając do wzmożenia akcji solidarnościowej.

Zwracając uwagę na częste śmiertelne wypadki w kopalniach, biuro stwierdza, iż jest to następstwem nieludzkiej eksploatacji górników, oraz aresztowania delegatów związkowych, dbających o bezpieczeństwo pracy.

Chińskie Wojska Ludowe pod Nankinem!

LONDYN (PAP). Według doniesień agencji Reuters, walki odbywały się obecnie w odległości zaledwie 25 km na północ od Nankinu.

W związku z tym ogłoszono oficjalnie plan przeniesienia rządu Czang-Kai-Szeka do Kantonu — portu w Chinach południowych.

W piątek ma rozpocząć się ewakuacja władz rządowych za pomocą przeszło 100 samolotów.

W Nankinie ma pozostać do ostatniej chwili niewielka grupa przedstawicieli rządu z samym Czang-Kai-Szkiem na czele.

Posąg Stalina w Gottwaldowie

PRAGA (PAP). W Gottwaldowie na Morawach wzniesiony zostanie w roku bieżącym monumentalny posąg generalissimusa Stalina z okazji obchodu rocznicy jego urodzin.

Uroczystość założenia kamienia węgielnego odbędzie się 1 maja br.

Rumunia otrzymuje bawełnę od ZSRR

BUKARESZT. (PAP). Do Konstancy zawiązał statek radziecki przywozić drugi z kolei transport 1600 ton bawełny przeznaczonej dla przemysłu rumuńskiego.

Audiencje w Belwederze

WARSZAWA (PAP). Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dniu wczorajszym na audiencji rektora Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, prof. dr. Walerę Goetla.

Uwaga korespondentów

„Głosu Robotniczego” z Dzielnicy Śródmiejskiej Lewej. W poniedziałek, dnia 24 b. m., o godz. 17, odbędzie się w lokalu Dzielnicy, ul. Narutowicza 28, odprawa korespondentów fabrycznych i terenowych „Głosu Robotniczego”. Obecność obowiązkowa.

Dzisiaj, dnia 21 stycznia 1949 roku o godzinie 18 w sali Filharmonii, ul. Narutowicza 20, odbędzie się

UROCZYSTA AKADEMIA w XXV Rocznicę Śmierci W. I. LENINA

na której wygłosi przemówienie członek Komitetu Centralnego, I-szy Sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR — tow. Dworakowski Władysław.

Komitet Łódzki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Józef Stalin o Włodzimierzu Leninie

ORZEL GÓRSKI

Po raz pierwszy poznałem się z Leninem w roku 1903. Wprawdzie była to znajomość nie osobista, lecz zaoznana oparta na wymianie listów. Ale została ona niezatarta wrażeń, które nie opuszczały mnie przez cały czas mej pracy w partii. Znajdowałem się wówczas na Syberii, na zesłaniu. Zaznajomienie się z działalnością rewolucyjną Lenina z końcem lat 90-tych i szczególnie po roku 1901, po wydaniu „Iskry”, dało mi przekonanie, że w osobie Lenina mamy człowieka niezwykłego. Nie był on wówczas w moich oczach zwykłym kierownikiem partii, był jej faktycznym twórcą, ponieważ tylko on rozumiał wewnętrzną istotę i palące potrzeby naszej partii. Kiedy porównywałem go z pozostałymi kierownikami naszej partii, zdawało mi się ciągle, że współtowarzysze Lenina — Plechanow, Martow, Akselrod i inni — stoją niżej od Lenina o całą głowę, że Lenin, w porównaniu z nimi, nie jest po prostu jednym z kierowników, lecz kierownikiem wyższego typu, orłem górskim, nie znającym bojaźni w walce i śmiało prowadzącym partię naprzód po niezbadanych drogach rosyjskiego ruchu rewolucyjnego. Wrażenie to tak głęboko wryło mi się w duszę, że odczułem potrzebę podzielenia się nim z jednym z moich bliskich przyjaciół, przebywającym wówczas na emigracji; domagałem się jego opinii. Po pewnym czasie, znajdując się już na zesłaniu na Syberii — było to pod koniec roku 1903, otrzymałem od mego przyjaciela entuzjastyczną odpowiedź i prosty, lecz niezwykle treściwy list Lenina, którego, jak się okazało, mój przyjaciel zapoznał z treścią mego listu. List Lenina był stosunkowo niewielki, lecz zawierał śmiałą, nieustraszoną krytykę praktycznej działalności naszej partii i niezwykle jasne i zwięzłe wyliczenie całego planu pracy partii na najbliższy okres. Tylko Lenin umiał o najbardziej zawiąklanych sprawach pisać tak prosto i jasno, tak zwięźle i śmiało, gdzie każde zdanie ni: mówi, lecz po prostu strzela. Ten prosty i śmiały list jeszcze bardziej upewnił mnie w przekonaniu, że w osobie Lenina mamy orła górskiego naszej partii. Nie mogę sobie wybaczyć, że ten list Lenina, jak i wiele innych listów, zwyczajem starego konspiratora — spaliłem.

Od tego czasu zaczęła się moja znajomość z Leninem.

SKROMNOŚĆ

Po raz pierwszy spotkałem się z Leninem w grudniu 1905 roku na konferencji bolszewików w Tammerforsie (w Finlandii). Spodziewałem się ujrzeć orła górskiego naszej partii, wielkiego człowieka, wielkiego nie tylko pod względem politycznym, ale, że tak powiem, również i pod względem fizycznym. Lenin bowiem przybierał w mojej wyobraźni postać olbrzyma, postawnego i okazałego. Jakież było moje rozczarowanie kiedy ujrzałem człowieka całkiem zwykłego, wzrostu niżej średniego, niczym,

dosłownie niczym, nie różniącego się od zwykłych śmiertelników...

Przyjęte jest, że „wielki człowiek” winien się zazwyczaj spóźnić na zebrania aby członkowie zebrania z biciem serca oczekiwali jego pojawienia się, przy czym, przed pojawieniem się wielkiego człowieka członkowie zebrania uprzedzają: „tss... ciszej... idzie”. Ta ceremonia nie wydawała mi się zbyt cenną, gdyż imponuje ona, wzbudza szacunek. Jakież było moje rozczarowanie, kiedy dowiedziałem się, że Lenin przybył na zebranie wcześniej, niż delegaci i gdzieś w jakimś kącie, prowadzi najzwyczajniej w świecie rozmowę, niezwyklejszą rozmowę, z najzwyczajniejszymi delegatami konferencji. Nie ukrywam, że wydawało mi się to wówczas do pewnego stopnia naruszeniem pewnych nieodwołalnych zasad.

Dopiero później zrozumiałem, że ta prostota i skromność Lenina, to dążenie do tego, by nie zwracać na się uwagi, a w każdym razie, by nie rzucać się w oczy i nie podkreślać swego wysokiego stanowiska, że rys ten jest jedną z najsilniejszych stron Lenina jako nowego

Franciszek Fiedler
Członek KC PZPR

CO DAŁ LENINIZM polskiemu ruchowi robotniczemu

Z artykułu tow. Franciszka Fiedlera pt. „KPP”, umieszczonego w 12-tym numerze „Nowych Dróg” drukujemy poniższy fragment, wskazujący, jak KPP szła ku leninizmowi i jak wielkie i nowe horyzonty otworzył leninizm polskiemu ruchowi robotniczemu.

„HISTORYCZNE DOŚWIADCZENIA REWOLUCYJNE PROLETARIATU SA W CAŁYM SWOIM PRZEBIEGU POTWIERDZENIEM SŁUSZNOŚCI, PRAWDZIWOŚCI I GŁĘBOKOŚCI NAUKI, KTÓRA ZAWIERA TEORIA MARKSIZMU — LENINIZMU”. (Bolesław Bierut: „Podstawy ideologiczne Zjednoczonej Partii”).

Leninizm otwierał przed nami całkowicie nowe horyzonty. Jako partia luxemburgistowska, uważająca, że proletariatu jest jedyną siłą napędową rewolucji, stawaliśmy się organizacją wąską, niejako cechową, nie zwracającą uwagi na inne warstwy ludowe, krzywdzone przez burżuazję. Leninizm uczył nas wrażliwości na bolączki i krzywdy warstw pracujących, uczył nas stawać w ich obronie i mobilizować do walki o obalenie panowania systemu kapitalistycznego. Nie było krzywdy, przeciw której Partia nie protestowałaby. W ten sposób KPP pomogła klasie robotniczej w oczyszczeniu się z brudów nacjonalizmu, ujawniała się jako jedyna wówczas partia, reprezentująca postępową i sprawiedliwą, wychowywała siebie na obrończynie i wodza wszystkich krzywdzonych, upośledzonych i prześladowanych.

Na 3 konferencji (w 1922 r.) i na 2 zjeździe (1923 r.) KPP robi stanowczy zwrot

wodza nowych mas, prostych i zwykłych mas najgłębszych „nizin” ludzkości.

WIARA W MASY

Obeznaną z historią narodów teoretycy i wodzowie partii, którzy przestudowali dzieje rewolucji od początku do końca, bywają niekiedy opanowani pewną nieprzyzwoitą chorobą. Choroba ta zwie się lekkiem przed masami, brakiem wiary w zdolności twórcze mas. Na tym gruncie powstaje niekiedy pewnego rodzaju arystokratyzm wodzów w stosunku do mas niewtajemniczonych w dzieje rewolucji, lecz powołanych do burzenia starego ładu i budowania nowego. Obawa, że rozpętają się żywioły, że masy mogą „wiele rzeczy niepotrzebnie zniszczyć”, chęć odegrania roli niańki, która usiłuje uczyć masy według książek, ale nie chce się uczyć u mas — oto podłoże tego rodzaju arystokratyzmu.

Lenin był zupełnym przeciwnikiem takich wodzów. Nie znam drugiego rewolucjonisty, który by tak głęboko wierzył w twórcze siły proletariatu i rewolucyjną celowość jego instynktu klasowego, jak Lenin.

Obraz Wasilewa — „Lenin i Stalin“

Wiem, że znam drugiego rewolucjonistę, który by umiał tak bezlitośnie biczować zadowolonych z siebie krytyków „chaosu rewolucyjnego” i „bachanalii samorodnych czynów mas”, jak Lenin. Przypominam sobie, jak w toku pewnej rozmowy w odpowiedzi na uwagę jednego z towarzyszy, że „po rewolucji powinien nastąpić normalny porządek”, Lenin z sarkazmem rzucił w odpowiedź: „że, jeżeli ludzie, pragnący być rewolucjonistami, zapominają, że najbardziej normalnym porządkiem w dziejach jest porządek rewolucyjny”.

Stąd pogardliwy stosunek Lenina do wszystkich tych, którzy usiłowali spoglądać góry na masy i uczyć je według książek. Stąd też słowa Lenina, nieustannie przez niego gloszone: uczyć się u mas, pojąć ich czyny, starannie studiować praktyczne doświadczenia walki mas.

Wiara w twórcze siły mas — to ta właśnie cecha szczególnej działalności Lenina, która dawała mu możność opanować myślą żywioł i skierować ruch jego w lożyisko rewolucji proletariackiej.

im maksymalną dobrą wolę współpracy, chociażby w walkach o zadania częściowe.

3 konferencja KPP (1922 r.) wysuwa hasło walki o front jednolity, który odciągnie stąd się jednym z najważniejszych narzędzi ofensywy robotniczej i demaskowania prawicy PPS. Dzieje stosunku obu partii to — pod pewnym kątem widzenia — dzieje walki o front jednolity a później o jego rozszerzenie, umocnienie, pogłębienie. Dziś należy podkreślić, że pierwsze podwaliny frontu jednolitego zostały położone 26 lat temu — na 3 konferencji KPP.

Leninizm pozwolił nam zerwać z sekciarstwem w sprawie narodowej.

Przyjęliśmy leninowską teorię imperializmu — epoki kapitalizmu monopolistycznego, epoki panowania paru „czołowych” państw imperialistycznych, bijących się o nowy podział świata, o sferę wpływów uciskających kraje mniejsze zależne i kolonialne.

„POLSKA... CAŁYM SWOJYM ROZWOJEM HISTORYCZNYM I SWOJĄ OBECNĄ SYTUACJĄ PO STAWIONA JEST PRZED ALTERNATYWĄ: BYĆ REWOLUCYJNA LUB TEŻ ZGINAĆ”. (Engels).

Słowa Engelsa z 1874 r. nabrały pełnego swego znaczenia właśnie w okresie imperializmu, gdy kapitalizm dawno już zerwał z tradycjami wolności i równości narodów, gdy jedynym obrońcą tych hasel został rewolucyjny proletariatu międzynarodowy.

W odezwie 2-go zjazdu KPP. „Za naszą i waszą wol-

ność” partia stwierdza: „Rządy burżuazji w Polsce stanowią, śmiertelne niebezpieczeństwo dla jej niepodległości. Trwała niepodległość państwa może dać narodowi polskiemu tylko zwycięstwo rewolucji. W tej historycznej chwili rewolucyjny proletariatu polski wystąpić musi na arenę wypadków dziejowych nie tylko, jako czynnik reprezentujący interesy swojej własnej klasy, ale jako wódz i rzecznik całego narodu”.

Wolność ludu polskiego, walka klasowa proletariatu o wyzwolenie z pięć polskiego i międzynarodowe go kapitalizmu, walka chłopów o ziemię i walka o wyzwolenie narodów podbitych wiąże się w jedną całość, we wspólną solidarną walkę robotników, chłopów i narodów uciskanych pod hegemonią proletariatu o obalenie panowania obszarników i kapitalistów.

Internacjonalizm KPP nie tylko nie stał w sprzeczności z interesem narodowym, zdradzonym przez burżuazję, lecz przeciwnie, wskazywał przez burżuazję narodowi je dyną drogę ratunku przed groźącą Polsce utratą niepodległości — drogę sojuszu z ZSRR.

W 1918 r. Polska, która powstanie swe zawdzięczała zwycięstwu rewolucji proletariackiej, stanęła przed alternatywą engelsowską. Polska nie poszła z rewolucją, nie stała się rewolucyjną i w 1939 r. przypała to katastrofa. Ale w ciężkich, pełnych walk latach 1939 — 1945 na czoło narodu wysunęły się masy ludowe z klasą robotniczą na czele. Nau-

GENIUSZ REWOLUCJI

Lenin był zrodzony dla rewolucji. Był on zaiste geniuszem wybuchów rewolucyjnych i niezrównanym mistrzem kierownictwa rewolucyjnego. Nigdy nie czuł się tak swobodnie i radośnie, jak w okresie wstrząsów rewolucyjnych. Nie chciał przez to bynajmniej powiedzieć, że Lenin jednako pochwalał każdy wstrząs rewolucyjny, lub, że zawsze i we wszystkich warunkach był za wybuchami rewolucyjnymi. Bynajmniej. Chęć przez to jedynie powiedzieć, że nigdy genialna z dołn ość przewidywania, właściwa Leninowi nie przejawiała się w sposób tak doskonały i tak dobitny, jak w czasach wybuchów rewolucyjnych. W czasie przełomów rewolucyjnych dosłownie rozkwitał, stawał się jasnowidzem, przewidywał ruchy klas i możliwe zryżaki rewolucji, widząc je jak na dłoni. Nie darmo powiadają w naszych kołach partyjnych, że „Ilicz umie pływać na falach rewolucji, jak ryba w wodzie”. Stąd „uderzająca” jasność hasel taktycznych i „zawrotna” śmiałość rewolucyjnych planów Lenina.

Usiłowałem w artykule odszukać przyczyny, które sprawiły, że w początkowym okresie niepodległości Polski KPP nie była zdolna do odegrania roli czołowej partii robotniczej, nie była zdolna do zajęcia tej pozycji w narodzie, którą w ówczesnych rewolucyjnych warunkach zająć była mogła. Pragnęłem wskazać, jakiego rodzaju zwrot, jaki przełom winien był być dokonany, a by nasza partia mogła zostać wodzem wszystkich żyjących sił w narodzie, sił, które porwały się do walki prawdziwej o wyzwolenie narodowe Polski, o wyzwolenie społeczne najszybszym mas narodu polskiego.

KPP dokonała tego przełomu, przyswajając polskiemu ruchowi robotniczemu teorię marksizmu-leninizmu, jedyną ideologię, mogącą doprowadzić masy pracujące do zdobycia państwa socjalistycznego, do budowy społeczeństwa bezklasowego.

Wiekopomną, nieśmiertelną zasługą pierwszego „Proletariatu” było wniesienie marksizmu do polskiego ruchu robotniczego.

Historyczną zasługą KPP było wniesienie do ruchu polskiego ideologii marksizmu-leninizmu.

WŁODZIMIERZ LENIN - ŻYCIE I DZIEŁO

„Lenin“ — obraz Gerasimowa

Włodzimierz Uljanow - Lenin urodził się dnia 22 kwietnia 1870 roku w Symbirsku nad Wołgą. Dzieciństwo swe i lata młodzieńcze spędził w kraju nadwolańskim. Wiedział z bliska życie chłopów, ich nędzę i ciemnotę, ucisk i wyzysk. Pod wpływem tych obserwacji wczesnie zaczął go interesować zagadnienia społeczne i polityczne, to też z zamiłowaniem oddawał się lekturze artykułów i książek z tej dziedziny już w okresie nauki w gimnazjum. Po ukończeniu gimnazjum ze złotym medalem Lenin zgłasza się w 1887 roku na wydział prawa Uniwersytetu Kazańskiego. Tutaj w Kazaniu Lenin nawiązuje stosunki z rewolucjonistami i staje się jednym z najczynniejszych członków koła studenckiego. Wśród swych kolegów Lenin wyróżnia się od pierwszej chwili oczytaniem, energią, siłą swych przekonań rewolucyjnych. W grudniu 1887 r. bierze udział w pierwszych de-

monstracjach studenckich, za co zostaje aresztowany, a następnie wydalony z Uniwersytetu i zesłany do wsi Koksuzkino. W tej zapadłej wiosce pod Kazaniem spędza Lenin blisko rok. Po uzyskaniu pozwolenia na powrót do Kazania pragnie dostać się ponownie na Uniwersytet, udaje mu się jednak uzyskać dopiero po dwóch latach — w roku 1890 zezwolenie na złożenie egzaminu w charakterze eksternisty na Uniwersytecie Petersburskim. W latach, które poprzedziły uzyskanie dyplomu uniwersyteckiego, Lenin w dalszym ciągu uczestniczy w pracy kółek rewolucyjnych, usilnie studiując dzieła Marksa i Engelsa. W owych czasach marksizm toruje sobie dopiero drogę w Rosji. Lenin jako jeden z pierwszych marksistów rosyjskich dostrzegł od razu w teorii marksizmu potężny oręż w walce przeciwko ustrojowi bezprawia politycznego i wyzysku mas pracujących.

Na czele marksistów

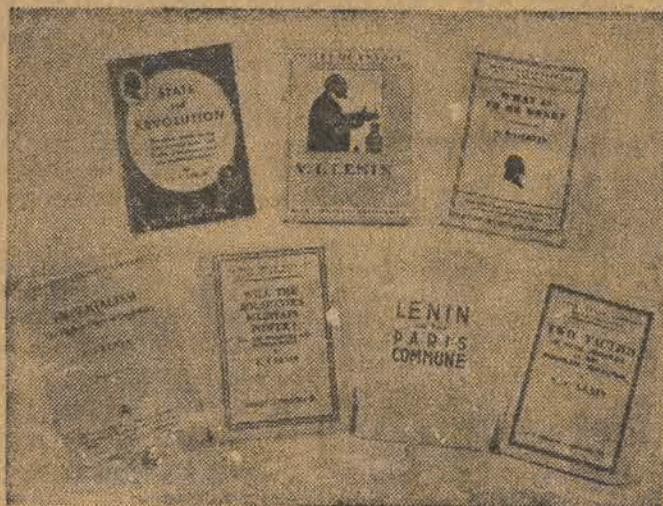
Lenin rozpoczyna pracować jako obrońca sądowy w Samarze, wkrótce jednak porzuca ten zawód, by poświęcić się całkowicie działalności politycznej. W tym celu przenosi się do Petersburga we wrześniu 1893 r. i nawiązuje natchemniast kontakt z miejscowymi kółkami marksistowskimi. W roku 1894 ukazuje się jego książka „Kim są „przyjaciele

le ludu“ i jak walczą oni z socjal - demokratami? W książce tej, mającej na celu ujawnienie rzeczywistego oblicza „narodników“ Lenin wysuwa konieczność utworzenia zjednoczonej socjalistycznej partii robotniczej. Po raz pierwszy też wysuwa ideę rewolucyjnego sojuszu robotników i chłopów, jako głównego oręcza w walce z caratem, obszarnikami i burżuazją.

Zesłanie i emigracja

W roku 1895 Lenin jednoczy wszystkie marksistowskie kółka robotnicze w Petersburgu

w „Związek Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej“ — powstaje pierwszy załazek partii

Dzieła Lenina — w języku angielskim.

rewolucyjnej, opartej na ruchu robotniczym. Ale w grudniu tegoż roku Lenin zostaje aresztowany, rząd carski widzi w nim bowiem najbardziej niebezpiecznego wroga istniejącego reżimu. Po 14 miesiącach więzienia Lenin zostaje zesłany na Sybir do wsi Szuszenskoje, gdzie przebywa prawie trzy lata. Tutaj — na tym zupełnym odludziu powstaje cały szereg dzieł, między innymi jego znana praca „Rozwój kapitalizmu w Rosji“.

W pracach swych z tego okresu precyzuje Lenin program i taktykę przyszłej rewolucyjnej partii, partii nowego typu.

Tutaj też na zesłaniu powziął on myśl stworzenia ogólnorosyjskiego pisma politycznego, jako narzędzia dla ideowego i organizacyjnego zespolenia sił rewolucyjnych.

Po powrocie z zesłania Lenin przystępuje do realizacji tej myśli. Wyjeżdża w tym celu za granicę i organizuje pismo „Iskra“, którego pierwszy numer ukazał się dnia 24 grudnia 1900 roku. Gazetę, przesyłano potajemnie do Rosji i tu przedrukowywano szczególnie jej numery w nielegalnych drukarniach, rozsypanych po całym kraju, nie wyłączając Syberii.

Lenin zdobywa większość

W owym okresie powstaje słynna praca Lenina „Co robić?“. W książce tej Lenin uzasadnił, że partia marksistowska jest zespoleniem ruchu robotniczego z socjalizmem, opracował ideologiczne podstawy partii marksistowskiej (rozprawiając się jednocześnie z „ekonomizmem“).

Na drugim zjeździe RSDRP (Rosyjskiej Socjal - Demokratycznej Partii Robotniczej) w roku 1903 Lenin stanął do walki o ostateczne zwycięstwo rewolucyjnego kierunku w łonie RSDRP. W toku walki na zjeździe powstały dwa ugrupowania: bolszewików (od rosyjskiego słowa „bolszinstwo“ — większość i mniejszość) i mniejszość. Grupy te reprezentowały dwa nurty w szeregu socjal - demokratów rosyjskiej: bolszewicy byli przedstawicielami rewolucyjnego marksizmu, mienszewicy zaś — przedstawicielami oportunistów — ugodowego stosunku wobec burżuazji. Dzięki zdecydowanej, konsekwentnej postawie Lenina bolszewicy odnieśli zwycięstwo na zjeździe. Leninowski program partii, idea dyktatury proletariatu, konieczność poparcia postulatów ludności wsi, idea

historii WKP(b), że w książce tej Lenin pierwszy w dziejach marksizmu opracował naukę o partii, jako kierowniczej organizacji proletariatu, jako podstawowym oręzu w rękach proletariatu, bez którego nie podobna zwyciężyć w walce o dyktaturę proletariatu“ (Historia WKP(b)).

W kwietniu 1905 roku odbył się trzeci, czysto bolszewicki zjazd partii, który określił taktykę bolszewików w rewolucji burżuazyjnej 1905 roku. Początek rewolucji zastał Lenina za granicą. Ale jego książka „Dwie taktyki socjal - demokratów w rewolucji demokratycznej“, będąca rozwinięciem uchwał III zjazdu, „dały socjal - demokratom rosyjskim wyraźną perspektywę konieczności przetrwania rewolucji burżuazyjnej w rewolucję socjalistyczną“... Jej wartość polega na tym, że wzbogaciła ona marksizm w nową teorię rewolucyjnej taktyki i podłożyła podwaliny tej rewolucyjnej taktyki partii bolszewickiej, przy pomocy której proletariat rosyjski odniósł w roku 1917 zwycięstwo nad kapitalizmem“ (Historia WKP(b)).

W listopadzie 1905 roku Le-

Lenin w Uniwersytecie Kazańskim

samostanowienia narodów — zostały zatwierdzone przez zjazd.

Wobec tego, że mienszewicy nie podporządkowali się uchwałom drugiego zjazdu, walczą z nimi coraz bardziej się zaostrzała. Jednym z momentów tej walki jest książka Lenina „Krok naprzód, dwa kroki w tył“.

Historyczne znaczenie tej książki polega na tym — pisze Stalin w krótkim kursie

Lenin powraca do Rosji i bierze czynny udział w przygotowaniach do zbrojnego powstania. W owym okresie nastąpiło pierwsze spotkanie Lenina ze Stalinem na konferencji bolszewików w Tammerforsie.

Po klęsce rewolucji 1905 roku Lenin w myśl uchwały KC partii wyjechał ponownie za granicę. Tym razem, by pozostać tam aż do roku 1917...

Lenin tworzy partię bolszewicką

W tym trudnym okresie po rewolucyjnym Lenin stanął do walki z mienszewikami, trockistami i innymi ugrupowaniami, dążącymi do rozbięcia partii. Walka ta została zakończona na praskiej konferencji RSDRP w styczniu 1912, kiedy to bolszewicy z ugrupowania politycznego stali się samodzielną Socjal - Demokratyczną Partią Robotniczą (bolszewików) Rosji. Na konferencji praskiej powstała partia nowego typu, partia leninizmu, partia bolszewicka.

W okresie narastania ruchu rewolucyjnego w latach 1912-14 Lenin przebywa w Krakowie, początek pierwszej wojny światowej zastaje go w Poroninie pod Zakopanem.

skąd z trudem udaje mu się przedostać do Szwajcarii. W r. 1912 zaczyna się ukazywać powstała w myśl wskazówek Lenina i z inicjatywy Stalina gazeta bolszewików „Prawda“. Lenin pisuje prawie codziennie do tej gazety artykuły polityczne, budząc świadomość klasy robotniczej, udzielając wskazań natury organizacyjnej.

Od pierwszego dnia wojny Lenin wysuwa hasło przeistoczenia wojny imperialistycznej w wojnę domową, w walkę z ustrojem burżuazyjnym. W roku 1916 ukończył on swe dzieło „Imperializm jako najwyższe stadium kapitalizmu“, w którym formuluje tezę nie-

„Lenin“ — rzeźba Andrejewa.

Teza ta brzmi, że możliwe jest zwycięstwo socjalizmu początkowo w kilku krajach, albo nawet w jednym kraju.

Teza ta stała się podstawą zasady całej dalszej działalności Lenina, całej dalszej walki partii bolszewickiej.

Organizator Rewolucji Listopadowej

Na wiadomość o wybuchu rewolucji lutowej 1917 roku, Lenin postanawia jak najszybciej powrócić do kraju. Przybywa do Petersburga dnia 16 kwietnia 1917 r. Nazajutrz po przyjeździe wygłasza swe słynne „Tezy kwietniowe“, w których kreśli plan walki o przejęcie do rewolucji socjalistycznej i wysuwa Republikę Rad jako najwłaściwszą polityczną formę dyktatury proletariatu.

Lenin przystępuje do zespolenia szeregów partii bolszewickiej, do intensywnej pracy nad wychowaniem politycznym mas i ich organizowaniem. Wobec groźby aresztowania przez Rząd Tymczasowy musi on w lipcu 1917 r. opuścić pokryjomyj Petrograd i ukrywać się w jego okolicach. Stamtąd kieruje on w dalszym ciągu partią bolszewicką, tam też kończy swe słynne dzieło „Państwo a rewolucja“.

Dopiero 20 października Lenin wraca do Petrogradu. Nazajutrz po przyjeździe spotyka się ze Stalinem, by omówić opracowany przez Stalina na podstawie jego wskazań konkretny plan zbrojnego powstania.

Lenin plan ten zaakceptował.

Dnia 24 października — 8 listopada Lenin przybywa do Smolnego Instytutu — siedziby KC partii, by objąć bezpośrednio kierownictwo powstaniem. Nad ranem następnego dnia cały Petrograd znajduje się w rękach powstańczego ludu.

W dniu 6 listopada na posiedzeniu II Zjazdu Rad został proklamowany rząd robotniczo - chłopski — Rada Komisarzy Ludowych.

Na przewodniczącego Rady wybrano Włodzimierza Lenina.

Twórca państwa radzieckiego

Tak oto na czele nowopowstałego państwa radzieckiego stanął założyciel i kierownik partii bolszewików, mistrz rewolucyjnej strategii i taktyki — Włodzimierz Lenin.

Wszystkie organa państwa radzieckiego, wszystkie komitety ludowe pozostawały pod bezpośrednim kierownictwem Lenina. Wszystkie podstawowe dekrety władzy radzieckiej powstają z jego inicjatywy. To on wskazuje partii i narodowi perspektywy dalszej drogi do socjalizmu.

Niezwykłe wyczerpanie pracą oraz rana odniesiona podczas zamachu, dokonanego na jego życie przez terrorystów ese-

rowskich, wyczerpały siły Lenina. Poczynając od zimy 1921 roku zaczął on coraz częściej zapadać na zdrowiu.

Dnia 21 stycznia 1924 roku następuje ostry, śmiertelny atak choroby.

Wieczorem tegoż dnia Włodzimierz Lenin zmarł.

Zmarł ten, który całe swe życie od lat młodzieńczych poświęcił jednej sprawie — sprawie ludu pracującego ten, którego całe życie było pasmem aresztowań, zesłania, emigracji, ten, który był wodzem i nauczycielem swego narodu, wodzem i nauczycielem proletariatu wszystkich krajów świata.

Obraz Kirbrka „Lenin w Razlewie“

Zespolenie ideowo-organizacyjne

Wywiad z II sekretarzem Komitetu Łódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej tow. Stanisławem Duniakiem i sekretarzem organizacyjnym K. Ł. tow. Janem Grudzińskim

Tow. Stanisław Duniak

Bezpośrednio po zakończeniu Kongresu Zjednoczonego Łódzka organizacja przystąpiła do akcji całkowitego zespolenia organizacyjnego oddziałów w fabrykach i instytucjach

Należy stwierdzić — mówi dalej tow. Duniak, — że akcja ta w całości przeszła w nastroju wielkiego entuzjazmu, wynikającego ze zrozumienia przez klasę robotniczą Łodzi historycznego znaczenia aktu zjednoczenia polskiego ruchu robotniczego

kutantów i gości zagranicznych. Wień między obradami warszawskimi z grudnia 1948 r. a obradami w łódzkich zakładach pracy w styczniu 1949 r. była bezpośrednia

Przebieg zebrań świadczył o całkowitej zgodności ideologicznej wszystkich członków Partii — dodaje tow. Duniak. — Wszystkie niemal wypowiedzi dyskutantów cechowała troska o scementowanie i pogłębienie jedności ideologicznej i organizacyjnej partii

Akcja zebrań pokongresowych — informuje tow. Grudziński — objęła powyżej 55 tysięcy członków Partii. Odbyło się 1218 zebrań kół, 77 zebrań ogólnych i 37 konferencji zakładowych

zaczynając całą masę partyjną, że rośnie coraz bardziej świadomość każdego członka Partii i każdej organizacji partyjnej

Słusznie towarzysze z fabrycznych organizacji partyjnych — stwierdza dalej tow. Grudziński — poświęcili dużo miejsca w dyskusji omówieniu roli fabrycznej organizacji partyjnej

Przechodzimy do omówienia najbliższych zadań, stojących przed łódzką organizacją partyjną

Rozpocznymy dalszy etap wyborów do władz partyjnych — oświadcza tow. Grudziński

W dniach od 20 stycznia do 20 lutego wszystkie kółka partyjne wybiorą delegatów na konferencje dzielnicowe

Na zebraniach tych członkowie Partii bardziej wszechstronnie niż dotychczas i bardziej szczegółowo zapoznają się z dorobkiem Kongresu i wyciągną z uchwał kongresowych konkretne wnioski

go dnia winien na swoim terenie pracy wykonywać każdy członek Partii

W zależności od charakteru danego zakładu pracy każda organizacja partyjna musi dokładnie uświadomić sobie swoją rolę i każdy członek Partii musi dokładnie wiedzieć, co on na swoim terenie w imieniu Partii i dla dobra Partii ma robić

Niewątpliwie też — kończy tow. Grudziński — kółka wysła na konferencje dzielnicowe najlepszych swoich ludzi, towarzyszy najbardziej wyrobionych politycznie, najforniejszych, najbardziej oddanych Partii

Tow. Jan Grudziński

partyjnych. Nie wątpimy, że akcja ta na terenie łódzkiej organizacji partyjnej, tego czołowego oddziału bogatej w rewolucyjne tradycje łódzkiej klasy robotniczej, będzie miała przebieg, odpowiadający wielkim historycznym dniom, jakie przeżywa nasz zjednoczony ruch robotniczy

Wywiad przeprowadził A. Perłowski

Inż. W. Komorowski

Inwestycje przemysłu włókienniczego w 1948 r.

Plan inwestycyjny na rok 1948 był zestawiony elastycznie, to znaczy dawał możliwość szybkiego dostosowania go do nieprzewidzianych lub mogących ulec zmianie warunków jego realizacji

Naczelnym naszym zadaniem było stworzenie warunków do podniesienia produkcji. Zadanie to osiągnięto i plan wykonano w ciągu niespełna 11 miesięcy

Plan inwestycyjny na rok 1948 był zestawiony elastycznie, to znaczy dawał możliwość szybkiego dostosowania go do nieprzewidzianych lub mogących ulec zmianie warunków jego realizacji

Przebieg realizacji planu, mimo znacznych trudności, spowodowanych przede wszystkim brakiem w odpowiednim czasie dokumentacji technicznej, należącej do państwa

Plan inwestycyjny na rok 1948 był zestawiony elastycznie, to znaczy dawał możliwość szybkiego dostosowania go do nieprzewidzianych lub mogących ulec zmianie warunków jego realizacji

Przebieg realizacji planu, mimo znacznych trudności, spowodowanych przede wszystkim brakiem w odpowiednim czasie dokumentacji technicznej

Przebieg realizacji planu, mimo znacznych trudności, spowodowanych przede wszystkim brakiem w odpowiednim czasie dokumentacji technicznej

Przebieg realizacji planu, mimo znacznych trudności, spowodowanych przede wszystkim brakiem w odpowiednim czasie dokumentacji technicznej

Imię i nazwisko — Włodzimierz Uljanow. Wiek — lat 42. Skąd przybył — z Francji, z Paryża... Urzędnik magistracki spojrział badawczo na przybysza. „Zawód? — pisarz. Żonaty? — tak.

wydarzeń, które nieomyślnie zapowiadają nadejście przełomowych historycznych dni. Owego lata często przechadzał się Lenin po Plantach. Wokół niego płynęło życie dnia codziennego, zajeżdżały furmanki z podmiejskich wsi, biegali dzieci.

rym Rynku — chłopki przyjeżdżające na targ chętnie pełniły rolę łączniczek, wrzucając listy do skrzynek pocztowych na stronie rosyjskiej — za granicą, która codziennie niemal przechodziła.

gie, W połowie października 1913 roku wyjeżdża więc z rodziną do Poronina, gdzie osiedla się w góralskim domu na pograniczu Poronina i Czarne go Dunajca.

biłystycznych, dotyczących sprawy chłopskiej. Wraz ze Stalinem omawia tutaj Iljcz-Lenin tezy do rozprawy Stalina „Marksizm a kwestia narodu”.

W Poroninie Lenin wraca do Krakowa, by znów w maju 1914 roku powrócić do góralskiej chaty nad Dunajcem. Każdy dzień przynosi nowe alarmujące wiadomości. Lipiec — wydarzenia w Sarajewie — wojna.

Hołd robotniczej Łodzi dla żołnierzy radzieckich poległych w walce o wyzwolenie naszego miasta

W ubiegłą środę w rocznicę wyzwolenia Łodzi odbyła się uroczystość złożenia wieńców przed Mauzoleum ku czci bohaterów żołnierzy radzieckich w Parku Poniatowskiego. Na tej podniosłej uroczystości przemawiał między innymi tow. Stanisław Duniak — II sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR. Tow. Duniak, nawiązując do czwartej rocznicy wyzwolenia Łodzi, podkreślił, że w walce o naszą wolność padli najlepsi synowie Związku Radzieckiego. Na wezwanie tow. Duniaka uczczono pa-

mieć poległych minął ciszy. „Pomoc Związku Radzieckiego dla naszego kraju — mówił dalej tow. Duniak — nie ograniczyła się tylko do momentu naszego wyzwolenia — już następnego dnia mogliśmy organizować na zasadach demokracji ludowej nasze życie polityczne, gospodarcze i kulturalne przy wydatnej pomocy Związku Radzieckiego. Pomoc Związku Radzieckiego przyczyniła się do połączenia Ziemi Odzyskanych z Macierzą, do ustanowienia naszych granic na Odrze i Nysie. W okresie powojennym, kiedy

anglo-amerykańscy imperialiści czyhali na nasze granice zachodnie, Związek Radziecki — nasz sojusznik i przyjaciel stał i stoi twardo na stanowisku nienaruszalności naszych obecnych granic. Pomoc Związku Radzieckiego ułatwiła nam przebudowę naszego życia we wewnętrznym, przeprowadzenie reformy rolnej, upaństwowienie przemysłu, realizację planu trzyletniego i ułożenia planu sześciolatniego — słowem budowę podstaw socjalizmu. Z tych osiągnięć klasa robotnicza Polski wyciągnęła

slusne wnioski — Kongres Grudniowy stał się dowodem, iż klasa robotnicza rozumie, że likwidując rozbięcie, przyspiesza tym samym budowę socjalizmu w Polsce — co jest gwarancją trwałego sojuszu Związku Radzieckiego z Polską”. Tow. Duniak zakończył swoje przemówienie okrzykiem na cześć Związku Radzieckiego i Generalissimo Stalina. Okrzyk ten podjęły wielokrotnie tłumy, zgromadzone w Parku Poniatowskiego u stóp pomnika poległych żołnierzy radzieckich.

Akademia w Miejskiej Radzie Narodowej w rocznicę wyzwolenia Łodzi.

Uroczyste posiedzenie MRN

Wieczorem na środowym uroczystym posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej, zwołanym dla uczczenia IV-ej rocznicy wyzwolenia Łodzi przemawiał w imieniu Klubu Radnych Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, tow. Adam Zebrowski — sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR do spraw ekonomicznych. — Dzisiejsza uroczystość czwartej rocznicy wyzwolenia naszego miasta spod jarzma hitlerowskiego okupanta przez bohaterów Armii Czerwonej — powiedział m. in. tow. Zebrowski — wiąże się ściśle z niedawno dokonanym Zjednoczeniem dwu niegdyś Partii Robotniczych, ze Zjednoczeniem Polskiej Klasy Robotniczej.

sojuszu ze Związkiem Radzieckim. Związek Radziecki bowiem był tą siłą, która jedynie była w stanie przeciwstawić się i rozbić nawałę hitlerowską. Związek Radziecki był tą siłą, nie tylko dzięki potężnym zasobom materialnym i niewyczerpanym rezerwom bohaterów żołnierza, ale przede wszystkim dzięki swojej ideologii i organizacji socjalistycznej. Grudniowy Kongres Jedności — mówił dalej tow. Zebrowski — zamknął okres 50-letniego rozbięcia ruchu robotniczego, uwolnił go od elementów reformistycznych, znajdujących zawsze wspólny język z wyzyskiwaczami i będogących rozbiłackim narzedziem w ręku kapitalistów przeciw interesom klasy robotniczej.

wzmocnienie kontroli społecznej — oto w najogólniejszych zarysach zadania, którym winien się poświęcić samorząd łódzki, MRN i Klub Radnych PZPR. PZPR popierać będzie wszelkie zamierzenia Zarządu Miejskiego, idące po tej linii. Robotnicy Łodzi niewątpliwie z głęboką radością przyjmują fakt zjednoczenia radnych — przedstawicieli klasy robotniczej w jednym klubie PZPR, co daje pewność mieszkańcom naszego miasta, że zwiększone zadania, stojące przed naszym samorządem za staną rzetelnie wykonane. A zadania te są wielkie w ramach 1949 r., który jest ostatnim rokiem trzyletniego planu odbudowy gospodarczej i zaczątkiem 6-letniego pla-

nu budownictwa fundamentów socjalizmu. Czerwona Łódź codziennym czynem zadokumentuje, że wyzwolenie z pięć lat - faszyzmu okupionej taką ofiarą krwi żołnierza radzieckiego i polskiego da możliwość realizacji socjalizmu, bo za to walczymy i za to ginie nasi poprzednicy w rewolucyjnym ruchu robotniczym, bo za to walczymy i zwyciężymy w oparciu o sojusz ze Związkiem Radzieckim nasz naród. „Partia nasza”, mówiąc słowami tow. Prezydenta Bieruta, „chce być myślą, natchnieniem, dumą, drogowskazem i sumieniem naszego narodu” — to wskazanie Partii będzie realizował niezłomnie nasz Klub na terenie MRN naszego miasta.

Przewodniczący MRN tow. Andrzejak wręcza nagrodę teatralną miasta Łodzi dyrektorowi tow. Leonowi Schillerowi.

DLA RZETELNEJ PRACY LEPIJ — Załoga bawełnianej 16-ki zadowolona z nowej umowy zbiorowej

Tylko dzięki genialnemu planowi Stalina i jego mistrzowskiej realizacji przez bohaterów żołnierzy radzieckich — Łódź zwyciężyła ocalała i uniknięcie losów Warszawy.

Wyzwolenie Polski, wyzwolenie miasta Łodzi było następstwem słusznej polityki polskiego obozu demokracji ludowej i słusznej postawy całego Narodu Polskiego, który wyzwolenie swoje widział w

Przewodniczący Rady Zakładowej, PZPB Nr 16, tow. Kotarski, przerywając wszystkie moje nagabywania jednym krótkim zdaniem: „To warzysko, możecie śmiało napisać w gazecie, że załoga napiszcie, że załoga nie ma wprawdzie podstawy, by „nie wierzyć”, lecz na wszelki wypadek wołę rzeczywiście przekonać się naocznie o wszystkim. Na pierwszy ogień idzie oddział polskowski. Zawieszony za progiem wielki plakat zapowiada dumnie: „Jesteśmy we współzawodnictwie pracy”.

mi do innej pracy. Błyskawicznymi ruchami wskała bawelnicy w papierowe kraczki etykietek. Za jej nawałę tych kilku minut, które musiałaby stracić na rozmowę. Jaką otrzymała wypłatę? Nie próbowała wcale obliczać, choć przy nowej umowie nie jest to wielką sztuką, ale czuje się mocno w siodle — pracowała przecież dobrze i bez przerwy. Wypłata musi wypaść zadowalająco.

Co mówią robotnicy PZPB Nr 16 cięższa i trudniejsza, niż na pakarni? Cała sprawa zakończyła się jednak pomyślnie. Pakarki zdecydowały, że podolają swym obowiązkom przy zmniejszonym zespole pracownic („zbyteczne” teraz pracownicy przejdą na inne oddziały) i w ten sposób za jednym zamachem rozstrzygnęły kwestię swych zarobków i obalili mur niechęci, który oddzielał je dotychczas od reszty załogi.

Akademie ku uczczeniu 25-tej rocznicy zgonu Lenina Na terenie miasta Łodzi w dniach od 20 do 25 stycznia br. we wszystkich Kołach Oddziału Gródzkiego Towarzystwa Przyjaciół Polski - Radzieckiej odbędzie się akademie, odczyty i pogadanki w celu jak najszerszego i najgłębszego zapoznania społeczeństwa z życiem i działalnością Lenina. W większych zakładach pracy odbędzie się akademie z udziałem artystów czołowych przy udziale zespołów świetlicowych, przydzielanych przez Okręgową Komisję Związków Zawodowych.

W sobotę dn. 22 br. o godz. 14.15 w lokalu świetlicy przy ul. Piotrkowskiej 120 odbędzie się akademie dla uczczenia 25-tej rocznicy śmierci W. I. Lenina, organizowana przez Koło Przyjaciół Polski - Radzieckiej przy Centralnym Zarządzie Przemysłu Odzieżowego w Łodzi.

W gabinecie dyrektora zebrał się sztab fabryczny dla ostatecznego skontrolowania listy wypłat. Analizują szcze gółowo każdą pozycję, porównują zarobek każdego z osobna robotnika z ostatnim zarobkiem z ubiegłego roku. „Zarobek analityczny, zarobek efektywny, ekwiwalent kartkowy” objają mi się o uszy słowa mało zrozumiałe w pierwszej chwili. Lecz oto wszystko stało się jasne. Kierownik wydziału pracy i pracy, ob. Bryczewski choć ma przed sobą jeszcze stos list do przestudiowania i choć te studia prowadzi już od wielu dni i nocy, tłumaczy mi cierpliwie.

Wiele trudniej przedstawiła się na początku sprawa pakarni. Komplikacje powstały jeszcze na długo przed nową umową, a najbardziej charakterystycznym jej przejawem wewnętrznym była nazwa, jaką pozostała część załogi niciarni ochrzciła pakarki: „arystokracja, hrabianie, perlony”. Takie słowa padały zawsze pod ich adresem. Na rozszerzonym posiedzeniu Rady Zakładowej przedstawicielki zgrzeb- larek powiedziały pakarkom wręcz: z jakiej racji wy macie zarabiać więcej od nas? Przecież nasza robota jest chyba ważniejsza dla produkcji.

Przedkci zaś dołożyły od siebie: a my to co? Czy pracujemy przy obracaniu nie jest

Akademie ku uczczeniu 25-tej rocznicy zgonu Lenina

W porozumieniu z Okręgowym Zarządciem Kłw w dniu 21 stycznia, w rocznicę zgonu W. Lenina w kinie „Polonia” będzie wyświetlany film produkcji radzieckiej pt. „Przysięga”. Zakłady Pracy w porozumieniu ze Związkami Zawodowymi organizować będą seanse dla pracowników, bilety zbiorowe w cenie 25 zł są do nabycia w kinie „Polonia” już od dnia 17 stycznia 1949 r.

DZIELNICA STAROMIEJSKA PZPB Nr 2 i DZIELNICA EALUTY 22 bm o godz. 18 w b. Teatrze Popularnym. Referat wygłosi kol. Koperski. DZIELNICA ŚRÓDMIEJSKA PRAWA, ŚRÓDMIEJSKA LEWA I ŚRÓDMIEŚCIE 22 bm. o godz. 18 w lokalu Dzielnic Śródmiejskiej - Lewej ul. Kilińskiego 124. Referat wygłosi kol. Owczarek. DZIELNICA WIDZEW i PZPB Nr 1 — 22 bm. o godz. 17.30 w lokalu przy ul. Armii Czerwonej 81. Referat wygłosi kol. Wojciechowski Tadeusz. Dzielnic GÓRNA — LEWA, GÓRNA — PRAWA i GÓRNA 22 bm. o godz. 18 w lokalu Zarządu Łódzkiego ZMP, Piotrkowska 262. Referat wygłosi kol. Kozłowski.

— A ja niepotrzebnie klóciłam się, przynajmniej zawstydzona. I na swe usprawiedliwienie dodaje: „Bo widzi pani, człowiek stara się zawsze być ostrożnym, to tak na wszelki wypadek”. Pozostałe robotnice zerkały tylko ku nam porozumiewawczo. One i na samym początku nie narzekały, tylko spokojnie czekały na wyjaśnienie. A teraz już wiedzą z całą pewnością, że wszystko jest w porządku.

— Nowa umowa jest sprawiedliwsza od dawnej. Mówią o tym wyraźnie pierzające się na stole stosy zapisanych cyframi arkuszy. Oto obliczenie dla trzech znanych nam już przykładów — przodownic, — tow. Górzańskiej, Napory i Lisowskiej. Pierwsza zarobiła za okres

Przedkci zaś dołożyły od siebie: a my to co? Czy pracujemy przy obracaniu nie jest

Stanowem Zarządu Koła Towarzystwa Przyjaciół Polski - Radzieckiej przy Centralnym Zarządzie Przemysłu Włókiennego odbędzie się dziś o g. 19 w świetlicy pracowników CZP WL przy ul. Piotrkowskiej 53 II-gie piętro — uroczysta akademie dla uczczenia 25 rocznicy zgonu wielkiego Wodza klasy robotniczej, organizatora i

W sali Świetlicy Pracowników Elektrowni Łódzkiej odbędzie się podniosła akademie poświęcona z prelekcją na temat gwałtownego Wodza mas pracujących.

— Nowa umowa jest sprawiedliwsza od dawnej. Mówią o tym wyraźnie pierzające się na stole stosy zapisanych cyframi arkuszy. Oto obliczenie dla trzech znanych nam już przykładów — przodownic, — tow. Górzańskiej, Napory i Lisowskiej. Pierwsza zarobiła za okres

Przedkci zaś dołożyły od siebie: a my to co? Czy pracujemy przy obracaniu nie jest

Przedkci zaś dołożyły od siebie: a my to co? Czy pracujemy przy obracaniu nie jest

TEATR

Państwowy Teatr Wojska Polskiego w Łodzi ul. Jaracza 27

TEATR „MELODRAM” Traugutta 18 (gmach OKZZ)

TEATR „OSA” Traugutta 1 tel. 272 - 70

Teatr Powszechny Dziś o godz. 19.15 premiera komedii Michała Bałuckiego „Klub kawalerów”

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOLNIERZA ul. Daszyńskiego 34

Dziś 19.15 komedio — farsa E. Pietrowa „WYSPA POKOJU”

Teatr Komedii Muzycznej „LUTNIA” Codziennie o godz. 19.15 operetka Straussa „Baron Cygański”

Teatr Kukiełek BTPD Nawrot 27, tel. 160-07

kina

ADRIA — „Casablanka” godz. 16, 18, 20; w niedz. 14 dla młodzieży niedozwolony.

BALTYK — „Dzwonnik z Notre Dame” godz. 16, 18.30, 21, w niedz. 13.30.

BAJKA — „Samotny żagiel” godz. 18, 20, w niedz. 14, 16. film dozwolony dla młodzieży.

HEŁ — (dla młodzieży). „Kopciuszka” godz. 16, 18, 20 w niedz. 14.

MUZA — „Kulisy Wielkiej Rewii” godz. 17.30, 20, w niedz. 13.30, film niedozwolony dla młodzieży.

POLONIA — „Przysięga” godz. 16, 18.30 21 film dla młodzieży dozwolony.

PRZEDWIOSNIE — „Gilda” godz. 17.30, 20, w niedz. 12.30, 15, film niedozwolony dla młodzieży.

RECORD — „Dusza Czarnych” godz. 18, 20, w niedz. 14, 16, film dozwolony dla młodzieży.

ROBOTNIK — „Słońce wschodzi” godz. 16, 18, 20, w niedzielę 14 film dozwolony dla młodzieży.

ROMA — „Bohaterowie Pustyni” godz. 18, 20, w niedz. 14 16-ta. Film dozwolony dla młodzieży.

STYLOWY — „Skandal” godz. 18, 20, w niedz. 14, 16, film niedozwolony dla młodzieży.

ŚWIT — „Serenada w Dolinie Słońca” godz. 18, 20, w niedz. 14, 16 film dozwolony dla młodzieży.

TĘCZA — „Sen o miłości” godz. 16, 18.30, 21, w niedz. 13.30, film niedozwolony dla młodzieży.

TATRY — „Wesoły Pensjonat” godz. 16, 18.30, 21, w niedz. 13.30 film niedozwolony dla młodzieży.

WISŁA — „Express Moskwa — Ocean Spokojny” godz. 16.30, 18.30, 20.30, w niedz. 14.30 film dozwolony dla młodzieży.

„WOLNOŚĆ” — „Niecierpliwość Serca” 16, 18, 20, niedz. 14 film niedozwolony dla młodzieży.

WŁÓKNIARZ — „Dzwonnik z Notre Dame” godz. 15.30, 18, 20.30, w niedz. 13.00, film niedozwolony dla młodzieży.

SPORT SPORT SPORT

W niedzielę Poznań — Łódź ale nie na ringu, lecz na basenie łódzkiej YMCA

Nadchodząca niedziela obok meczu bokserskiego o wejście do ligi Gwardia (Warszawa) — Włókniarz (Łódź), przyniesie nam jeszcze jedną ciekawą imprezę.

W zawodach Poznań — Łódź dojdzie do bardzo ciekawych pojedynków. Bardzo dużo emocji powinien dostarczyć bieg na 200 m. stylem klasycznym.

Boniecki i Jera w walce z Tedlingiem i Maleckim winni poprawić rekord Okręgu na 200 m styl. dow. Na ubiegłych zawodach KKS — YMCA pływac w sztafecie „Filmowca”

Dobrowolski na 200 m. styl. klas. winien dostarczyć kilka punktów Łodzi, powraca on do swej formy z sezonu letniego.

W konkurencjach żeńskich dojdzie do ciekawej walki na 100 m. styl. dow. między Mikłą sówną i Żórkówną a Sobczakówną i Szczepaniakówną oraz na 100 m. styl. klas. między Brzezią i Malicką, a Proniewiczówną i Maślankiewiczówną.

W ramach zawodów 100 m. st. dow. wygrał znany pływak radziecki Mieszkow w bardzo dobrym czasie — 59,9 sek.

W pierwszym niedzielnym meczu w basenie łódzkiej YMCA — Łódź dojdzie do bardzo ciekawych pojedynków. Bardzo dużo emocji powinien dostarczyć bieg na 200 m. stylem klasycznym.

W pierwszym niedzielnym meczu w basenie łódzkiej YMCA — Łódź dojdzie do bardzo ciekawych pojedynków. Bardzo dużo emocji powinien dostarczyć bieg na 200 m. stylem klasycznym.

Z boksu łódzkiego

Skład Włókniarza na mecz z warszawską „Gwardią”

W nadchodzącą niedzielę będziemy świadkami ciekawego spotkania pięściarskiego z walką o ligę.

Polski Związek Pływacki urządza już w Warszawie

WARSZAWA (obsł. wł.) Na mocy uchwały walnego zebrania Polskiego Związku Pływackiego z dnia 15 bm.

Kierownictwo Polonii zapowiedziało próbę bicia rekordu Polski na dystansie 4 x 200 m. styl. ustanowionego przez ten klub.

Skład reprezentacji Poznania wyglądać będzie następująco: 200 m. styl. dow. — Tedling i Jachnik.

60 rekordzistów Związku Radzieckiego podwyższa oficjalne rekordy światowe

MOSKWA (obsł. wł.) Radziecki Komitet do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR opublikował tablicę radzieckich rekordów sportowych.

YMCA - ZKK Pomorzania

W meczu pływackim YMCA pokonała drużynę ZKK Pomorzania w stosunku 80:44.

BOGATY SEZON oczekuje naszych wioślarzy

BYDGOSZCZ (obsł. wł.) Wioślarze polscy przeprowadzają we wszystkich okręgach intensywne treningi zimowe.

Wyciąg holarzy o puchar płk. Konarzewskiego

WARSZAWA (obsł. wł.) Dołarzy ZSRR, Czechosłowacji, Rumunii, Węgier i Bułgarii.

Co usłyszymy przez radio

Program na piątek 21 stycznia 11.40 Audycja szkolna — „Na ratunek” — słuchowisko.

100 m. styl. klas. Cichoński i Żalisz. 100 m. styl. grzb. — Oweza rek i Fijewski.

100 m. styl. dow. — Mikła sówna Żórkówna, 100 m. styl. klas. — Bresińska, Malicka.

100 m. styl. grzb. — Żurków na i Kurków, 3 x 100 m. styl. zmiennym — Kurków, Bresińska, Żurków.

200 m. styl. dow.: Boniecki i Jera rez. Wojciechowski i Sobczak. 200 m. styl. klas.: Nikodemski i Dobrowolski rez. Jaworski.

3 x 100 styl. zmiennym: Duryś i Witezak rez. Plawik. 100 m. styl. klasyczny: Nikodemski, Mackiewicz, rez. Jaworski.

5 x 50 styl. dow.: Boniecki, Jera, Dec, Wojciechowski, Stiekiera, rez. Dobrzański, Paliocka, Pytel.

Do eliminacji w dniu 21.1. o godz. 18 na pływalni Polskiej YMCA na 100 m. styl. klas. pań będą musiały stanąć: Maślankiewicz i Dobichówna.

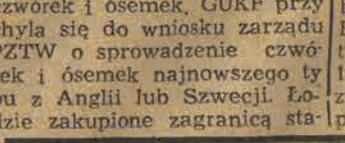
W jeździe szybkiej na lodzie w konkurencji żeńskiej znana łyżwiarka radziecka Karelina uzyskała dwukrotnie czasy lepsze od rekordów światowych.

W ramach zawodów 100 m. st. dow. wygrał znany pływak radziecki Mieszkow w bardzo dobrym czasie — 59,9 sek.

W Zgierzu otwarto basen pływacki

Wczoraj odbyło się otwarcie basenu pływackiego w Zgierzu. Basen zgierski posiada niestety wymiary (20 m długości i 10 m szerokości), które nie pozwalają na urządzenie biegów.

Nasi sportowcy w życiu prywatnym

Jak zmiennym bywa los ludzi doświadcza na sobie ten młody pięściarz Zryw, którego oglądamy na zdjęciu.

Trudno, w ringu różnie bywa. Zresztą jak już przekonał się Krawczyk też umiał bić i to wcale nieźle.

Plenum Zarządu P.Z.B. WARSZAWA (obsł. wł.) W niedzielę dnia 23 bm. o godz. 11-ej odbędzie się w lokalu KCZZ, przy ul. Kopernika 36, plenum Zarządu Polskiego Związku Bokserskiego.

Mieszkow już zwycięża... MOSKWA (obsł. wł.) — W Moskwie odbyły się pierwsze w tym roku, zawody pływackie z udziałem czołowych pływaków, mistrzów i rekordzistów ZSRR.